

кой, който да има доста любопытство, да извърши това прѣд-
пріиманье? Дали' не ще ся намѣри другъ Румянцевъ!!

И така повтарямъ, че не можемъ достигна сжщето жи-
вотоописаніе на наши-ты учители, доклѣ ся не обясни Исто-
рія-та на Българско-то Господарство, а особенно Исто-
рія-та на Црѣквѣ-тѣ. А за сега азъ ще повторѣ само
слѣдующи-ты положенія:

1-о. Крѣгъ-тѣ на Апостолскы-ты дѣйствія Кирилъ-овы
и Меѳодіевы ся заключаваше само въ прѣдѣлы-ты на голѣ-
мѣ-тѣ тогавѣ Българскѣ Дрѣжавѣ.

2-о. Българско-то Богослуженіе, Българскый прѣводъ
на Св. Писаніе, ако и не цѣлъ, а то по' много-то, така и
Българскы-ты буквы сѣ сжществовали въ прѣдѣлы-ты на
Имперіѣ-тѣ много по' напрѣдъ отъ Кирилла и Меѳодія, кои-
то ги прѣсадишѣ и распространишѣ по Българіѣ и по които
области бѣшѣ нейны.

Тая Българска Црѣква е вратница на Римскѣ-тѣ или
Латинскѣ-тѣ, а и двѣ-ты сѣ дъщери и ученици на Вѣсточ-
нѣ-тѣ Гръцкѣ-тѣ: коя отъ двѣ-ты остана вѣрна на своѣ-тѣ
учителницѣ, нека самъ читатель-тѣ разсѣди сега.

Аналогія-та на двѣ-ты тия Црѣквы е достойна за за-
блѣжаніе: една-та Црѣква зафаща Вѣстокъ, друга-та Западъ
на Европѣ; като ся распространявашѣ отъ една точкѣ, тия и
двѣ-ты, както за четеніе-то Св. Писаніе, така и за извършва-
ніе-то Богослуженіе-то, прѣдадохѣ свой си языкъ на други-
ты народы — а) на единоплеменници-ти и б) на другопле-
менници-ты. Така Римска-та Црѣква накара прѣво Италянци-
ты, които имахѣ различни нарѣчія, Галло-Римляне-ты, и Ис-
папо-Римляне-ты; второ другоплеменници-ты: Нѣмскы-ты пле-
мена, Славяне-ты Германскы, и изъ Леты-ты: Латиши-ты и
Прусаци-ты, — да пріемѣтъ Латинскый языкъ. Така и Блъ-
гарска-та прѣдаде Св. Писаніе и Богослужебны-ты книги на
свой языкъ: на Сръбы-ты, на Кроаты-ты, на Чехы-ты, на Мо-
равяне-ты и на Россіяне-ты; второ на другоплеменници-ты: на
Власы-ты, Мадыре-ты (Унгаре-ты) и отъ Леты-ты: на Ли-
товци-ты.

И така Кирилъ и Меѳодій не положишѣ начало на тѣмъ
Славянскѣ Црѣквѣ, въ гигантскы распространишѣ, откришѣ и